

Panor. super Prima Secundi Decr.

rarius quādoque dicit, ille equus est meus, vel Titii. sic et
a dicit de hoc pronomine, Suum.² Potest etiam quis dicere
beneficium esse suum, lex quo sibi est collatum, vt in c. si
tibi absenti. de preben. lib. 6. licet proprie denotet domi-
nium, vt 8. dist. c. quo iure. & quod ibi no. & in leg. Quin-
5 tus Mutius. ff. de au. & arg. leg. Oppo. contra tex. & videt,
q̄ vigore vnus rescripti impetrati cōtra prædecessorem,
non possit conueniri successor, quia rescriptum non extē-
ditur ad personas non expressas in eo, vt in cap. P. & G. de
offi. deleg. Item rescriptum non extenditur etiam ad vni-
uersalem successorem, vt in c. significauit. de rescri. Itē iu-
dicis datio non transit ad hæredē illius, qui non erat in re-
bus humanis tēpore impetrationis rescripti, vt ff. que sen-
tē. sine appellatio. rescind. l. eum qui, alias, Paul. respon. So-
lu. In hac materia glo. allegat quatuor arg. in prin. q̄ rescri-
ptum debet extendi, & tria ad partem negatiuam, q̄ non
debet extendi, & tamē soluendo ponit duas lecturas, qua-
rum vnā approbat. Vult ergo primō glo. q̄ in veritate
iste conueniatur vigore istius primi rescripti, quia si con-
ueniretur vigore istius secundi, superflue ista decreta. ef-
fet posita hic. Nec obstant cōtraria, quia verum est, q̄ res-
cripta non extenduntur ad personas omnino alias. Sed
iste, qui scienter succedit in vitium, nō est omnino alius;
imō quasi similis, & censetur quasi idem in odium sui, &
quodāmodo vī habere ratum factum prædecessoris, sicut
in simili habetur, c. 1. de alie. iudi. mu. Alia lectura est secū-
dum alios, vt refert gl. q̄ hic fuit processum ex vi secunda-
rum literarum, nec potuisset per primas: quod tamen glo.
non approbat. Sed hanc secundam lectionem tenent Goff.
Host. Innoc. Aegi. & Vincen. Et mouentur maximē p̄ ver-
bum, [precipimus,] positum in litera. Non enim simplici-
ter respondet, sed precipit sic procedi; & sic vigore huius-
modi mandati. Sed primam lectionem glo. videtur tenere
hic do. Anto. quia notabilior est, & secundum eam tex. de-
cidit casum dubitabilem, sed nihil adducit ad iustificatio-
nem ipsius. Ego autē eam sequor, & primō adduco autho-
ritatem Io. And. qui eam sentit aperte in regula, Is qui in
ius. de reg. iur. li. 6. in mercu. vbi distinguit generaliter, q̄
rescriptum transit in successorem. Et dicit, q̄ transit in eū,
qui scienter succedit in vitium. Alleg. hoc cap. Idem simili-
modo distinguēdo, tenet Ioā. Cald. in c. significauit. de re-
scri. Item adduco rationē, vbi cūq; ex vno iure possunt eli-
ci duo intellectus, quorum vnus est dubitabilis, alius vero
non, debemus semper sequi dubitabilem, vt sic nobis etiā
de aliquo seruiat, vt l. 1. q̄ Labeo. ff. de Carboniano edicto.
& in l. 1. ff. ad municipales. facit c. cum in iure. de offi. dele.
& in c. rursus. qui cleric. vel vouentes. Sed secūdum com-
munem intellectum doct. hic nihil operatur istud c. quia
nulli dubium est, q̄ vigore secundi rescripti poterat pro-
cedi: nec de aliquo nobis seruiret, imō esset omnino su-
perfluum, cōtra illud, q̄ Papa pollicitus est supra in proe-
mio. & contra cap. si Romanorum. 19. dist. Iad quid enim
membranas occupat, &c. Item hic non apparet, q̄ ad sup-
plicationem Papa dederit hoc secundū mādatum, sed po-
tius ad querelam partis cōquerētis de ipsis iudicibus no-
lentibus fortē pcedere. Et ideo Papa dixit, [precipimus,]
& non respondemus; quia vt satis colligitur ex mente &
verbis literæ, patet, q̄ Papa non fuit hic consultus à iudi-
cibus. Et ideo ex hoc tollitur fundamentum doct. quare
debet extendi ad causam similem, sicut extenditur decre-
talis epistola, vt dicit gl. Et vt intelligas, Decretalis episto-
la dicitur, quam Papa solus, vel cum Concilio Cardinaliū
statuit ad consultationem alicuius. Et de hoc, & de diuer-
sis nominibus constitutionum ecclesiarum, vide 3. dist. in
summa. quasi sentiat glo. quod rescriptum datum ad alte-
rius consultationem censetur Decretalis epistola. Sicut
ergo reliqua iura trahuntur ad similia, & sic ista rescripta.
Et licet Io. And. hic dicat, q̄ licet trahatur ad similia, quō
ad iuris distinctionem, non tamen quō ad iurisdictionem
delegati. Dico illud verum, nisi quādo dubitatur, vtrū de-
beat transire in successorem; quia tunc li. Papa respondet,
seu precipit in casu dubii vt trahatur, satis tunc deciditur
casus dubius; ideo debet trāfire etiam quō ad iurisdictionem.
Nam sicut Papa d. finit, & precipit in casu dubio p-
cedendum, ita & nos diffinire debemus, de re iudi. cap. in
causis. Secus autem quando factō nō existente dubio, Pa-
pa mandaret, seu causam committeret, seu extenderet re-
scriptum, quia tunc nō est in similibus extēdendū. Et hoc

casu procedit dictum Ioan. And. quia tunc ius nō decidi-
tur, sed quādo in casu dubio mādatum extendi, satis tunc
deciditur ius. Quod aperte intelligitur ex eo, quia alias
Decretal. esset omnino superflua, & non fuisset posita hic.
Nam Papa mandat supra in proeomio, q̄ debemus vti hac
compilatione in iudiciis, & in scholis, & in casibus simili-
bus, in c. cū dilecta. de confir. vti. vel in iuti. & de consti. c. 1.
cum fini. Et hunc intellectum suadet æquitas, ne iste spo-
c liatus vexetur in multiplici processu, & in varia impetra-
tione literarum, cum boni iudicis sit citō dirimere litem,
vt l. quidam existimauerunt. ff. si cert. pet. & in c. finem. de
dol. & contu. Et quia in hoc tractatur de modico, vel nul-
lo præiudicio alterius; sicut in simili dicimus, q̄ rescriptū
extenditur re integra ad vniuersalem successorem, vt no.
in cap. significauit. de rescri. & in præleg. regula, Is qui in
ius. Item hoc suadet odium sciēter succedentis in vitium,
arg. in c. 1. de alie. iud. Vnde, quod operatur illa ficta iden-
titas personarum, quæ est inter defunctum & hæredē vni-
uersalem ratione successionis, id operatur hoc casu odiū
istius, qui scienter succedit in vitium, & successio particu-
laris, vt sic fingatur eadem persona. Item sicut videmus, q̄
in simili æquitate motus Papa; introducit nouum reme-
dium contra istos sciēter succedētes in vitium, vt in c. se-
pe, de rest. spol. fortius debemus dicere rescriptum extēdi
in istum, vbi non tractatur de tanto præiudicio. & per hoc
dico, decretalem tantum procedere cum hac extensione,
quando successor est vitiosus, vt quia sciebat vel scire de-
beat rem inuafam, & nihilominus eam qualitercūq; oc-
cupet, quod satis innuit hæc litera, & clarius glo. & idē d.
Anto. qui dicit & bene, secus esse si sine vitio fuisset benefi-
cium ingressus, licet contra eum competeret conditio c.
redintegranda 3. quæst. 1. & hoc satis innuit ex textu &
ex iuribus allegatis in cōtrarium. Sed cōtra hanc lectionē
obliterā, dum mandat procedi inter istum successorem &
impetrantem, sicut fuisset processum inter occupatorem,
si viueret, & impetrantē, & tamē in veritate non potest sic
procedi, quia contra primum competebat interdictum
[Vnde vi, vt in c. cum ad sedem. de rest. spol. & contra suc-
cessorē cōpetit conditio c. sepe. eo. tit. f. sol. dictio, sicut.]
c vt dicunt hic communiter doctores, non denotat hic om-
nimodam similitudinē, sicut in simili habetur in cap. 2. de
sum. Tri. ver. cum ergo. & hæc expositio omnino est fida,
siue teneatur prima lect. siue secunda. quia siue procedat
vigore primi rescripti, siue virtute secundi, non mutatur
formalitas actionis. Vnde, ex quo ius agendi contra secū-
dum, saltem in genere actionis potest comprehendī sub for-
ma rescripti, debet tamē extendi ad successorem; secus si
nullo modo potest comprehendī, sicut in simili no. in c. su-
per literis. de rescri. & per hoc est iustificata hæc lect. glo.
7 Aliam lect. ponit hic doct. meus do. Card. dicens ipsum
conueniri posse ratione primi rescripti, & quod plus est
con-

ADDITIONES.

- a SEB. SAP. q̄ Suum Vide tex. in l. 2. in prin. cum glo. in uer. Papirius. ff. de
orig. iur. quam gl. dicit singularem d. l. in rub. ff. de ope. no. nun. col. 3. &
illam multum extollit Corsetus in sing. luis. in uerbo, meus.
- b Multiplici processu. Tu pondera istum tex. in verbo, Ingressus. & pondera
textum in c. sepe. de rest. spol. qui loquitur, quando res fuit data à spoliato
re, & sic loquitur in actu inter viuos; hic autem interuenit mors. Vnde vide-
tur, q̄ iste per vim intrauit possessionem ecclesie, vnde non videtur, quod
conueniatur, nisi ex suo exceſ. & ideo recte dixit d. Card. q̄ conuenitur in-
terdicto Vnde vi. hoc probat iste tex. in ver. secundum formam priorū lite-
rarum. Sed forma priorum literarum erat in interdicto, Vnde ui. ergo. Item
dicit tex. sicut ipse viueret, negotium terminetur. Si ergo debet terminare,
sicut si ipse viueret, sequitur q̄ p̄ interdictū. Vnde ui. & sic intelligitur iste
tex. q̄ per suam violentiam debet conueniri interdicto. Vnde ui. & ideo est
hic casus singularis, q̄ per rescriptum impetratum contra violentum, con-
uenitur alius violentus quando violentia versatur circa eandē rem, vt faci-
lius lites expediantur. c. finem l. ius. de dol. & con. Pondera et l. vim facit.
ff. de vi & vi arm. nam mortuo spoliatore, iste fuit ingressus ecclesiam. quo
casu videtur nouus occupator, & videtur spoliarie clericum primum, quia
potuisset recuperare. Ideo videtur quod possit conueniri, vt primus, eodē
interdicto, pondera dictam l. vim. And. Barb.
- c A CH. q̄ Dictio sicut. Adde Bal. in sua marg. in ver. verbum, versi. s. & ibi,
quid si dicatur, sicut in tali instrumento. non sunt verba exemplaria, sed nar-
ratoria. eundem Bald. plenius in l. edita. C. de eden. & Bartol. in suo consi.
incip. testator legauit.
- A NT. FRAN. Circa significationē huius dictionis, sicut, vide gl. in ver.
sicut, in c. 1. de sac. vnc. & aliam gl. in c. clericos. in ver. sicut 2. 1. dist. & per
d. An. in c. damnamus. in §. cum ergo, de sum. tri. Nam quandoq; importat
similitudinē, quandoq; stat causatiuē, quandoq; importat conditionem. Ad
quod et vide gl. in c. ex ore. de priui. & aliam glo. in c. inquisitionis. in 1. re-
spo. in gl. 1. de acc. & habetur per Bal. & doc. in l. edita. C. de eden. & vide
Bar. in consi. suo, q̄ incipit, Testator legauit.